

Sygn. akt IV U 24/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2019r. w S.

odwołania E. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 22 listopada 2018 r. Nr (...)

w sprawie E. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 24/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018r., poz. 1270 ze zm.), odmówił E. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od tej decyzji złożyła E. L. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczona wskazała, że organ rentowy dokonał błędnej oceny stanu jej zdrowia. Podniosła, iż cierpi na liczne schorzenia, tj. padaczkę, nadciśnienie tętnicze, nadwagę, zwyrodnienia kręgosłupa i stawów, które powodują, że nie jest w stanie wykonywać pracy zgodnej z posiadaniem wykształceniem i doświadczeniem zawodowym (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 14 listopada 2018r. która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczona E. L., ur. (...), uprzednio, tj. w okresie od 16 marca 2018r. do 31 października 2018r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 8 maja 2018r. k.18 akt rentowych). W dniu 12 września 2018r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.22 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 17 października 2018r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 17 października 2018r. k.23 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 14 listopada 2018r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika k.30-32 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej z 14 listopada 2018r. k.27 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 22 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 22 listopada 2018r. k.28 akt rentowych).

E. L. w dniu 20.09.2016r. na skutek upadku z wysokości doznała urazu głowy z następczym krwiakiem podtwardówkowym nad prawa półkulą mózgu, ze stłuczeniem płata skroniowego prawego i obrzękiem mózgu. Jak wynika z karty informacyjnej z Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii zdarzeniu towarzyszył epizod drgawek. Z tego powodu ubezpieczona przebyła leczenie operacyjne usunięcia krwiaka przymózgowego i wymagała hospitalizacji. Od tego czasu epizody padaczkowe nie występują. Po wypadku ubezpieczona leczyła się ambulatoryjnie w poradni chirurgicznej i neurologicznej, nie była zaś leczona psychiatrycznie. W czerwcu 2017r. E. L. przeszła leczone operacyjne ubytku powłok czaszki.

Zespół biegłych lekarzy: neurolog, psychiatra i psycholog w opinii sporządzonej na zlecenie sądu stwierdził, że rozpoznane: dyskretne dysfunkcje OUN bez istotnego wpływu na codzienne funkcjonowanie; zaburzenia adaptacyjne związane z przebyłym urazem głowy, leczeniem doznanych obrażeń i pogorszeniem stanu zdrowia; stan po stłuczeniu prawego płata skroniowego; stan po operacji usunięcia pourazowego krwiaka podtwardówkowego nad prawą półkulą mózgu oraz dolegliwości bólowe odcinka lędźwiowo-krzyżowego w wywiadzie, obecnie bez objawów korzeniowych i ubytkowych nie skutkują niezdolnością do pracy. Leczenie padaczki jest skuteczne, aktualnie ubezpieczona przyjmuje jeden lek przeciwpadaczkowy (Levetiracetam) w małej dawce dobowej. Kontrolne badanie EEG z września 2017r. i stycznia 2018r. zobrazowały pewne nieprawidłowości, ale o niezbyt dużym stopniu nasilenia. W badaniu neurologicznym nie stwierdzono żadnych objawów uszkodzenia centralnego układu nerwowego, ograniczenia ruchomości kręgosłupa ani obecności objawów korzeniowych lub ubytkowych. Biegła psycholog stwierdziła, że mimo przebytego poważnego urazu głowy mózgu ubezpieczona funkcjonuje intelektualnie w granicach normy. Stwierdzone dysfunkcje nie wpływają istotnie na jej codzienne funkcjonowanie i nie zaburzają go znacząco. Ubezpieczona jest zdolna do zadbania o siebie i swoje otoczenie, wykonuje prace domowe, robi zakupy i załatwia sprawy urzędowe. Zaburzenia adaptacyjne przebiegają łagodnie, nie wymagają, jak i w przeszłości nie wymagały leczenia psychiatrycznego. Powyższe schorzenia - w obecnym stanie zaawansowania – wymagają systematycznego leczenia, ale nie naruszają sprawności organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym niezdolność do pracy (opinia biegłych k.17-19 akt sprawy).

Ubezpieczona posiada wykształcenie w zawodzie krawcowej, dotychczas pracowała jako krojczy (okoliczności niesporne – akta rentowe).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej E. L. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz.887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy spełnia ona przesłanki wyrażone w art.57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a w szczególności, czy u ubezpieczonej istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie. Sporządzona w sprawie opinia biegłych lekarzy - specjalistów w dziedzinie neurologii, psychiatrii i psychologii wykazała, że ubezpieczona cierpi na schorzenia neurologiczne oraz zaburzenia adaptacyjne związane z przebyłym urazem głowy, które wymagają systematycznego leczenia, ale stopień nasilenia tych schorzeń nie narusza aktualnie sprawności organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym choćby częściową niezdolność do pracy. Leczenie padaczki jest skuteczne, ubezpieczona przyjmuje jeden lek -Levetiracetam w małej dawce. Stwierdzone dyskretne dysfunkcje OUN nie mają istotnego wpływu na codzienne funkcjonowanie ubezpieczonej. Zdaniem biegłych ubezpieczona funkcjonuje intelektualnie w granicach normy.

W ocenie Sądu Okręgowego przedmiotowa opinia stanowi miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej i badaniami ubezpieczonej. Opinia jest spójna, logiczna oraz należyście uzasadniona. Dlatego też wnioski płynące z opinii biegłych zasługują na podzielenie. Sąd oddalił wniosek ubezpieczonej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. W. jako zbędny dla rozstrzygnięcia sprawy.

W przedstawionych okolicznościach ,tj. wobec braku spełnienia przesłanki w postaci niezdolności do pracy stwierdzić należało, że nie zachodzą przesłanki do zmiany zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonej.